

Vaše meno sa spája so vznikom asociácie ilustrátorov ASIL. Čo vás viedlo k tomu, aby sa slovenskí ilustrátori združili a vytvorili spolok?

Združovanie do spolkov sa deje kvôli väčšej sile a k presadeniu nejakých spoločných nápadov a osobností, ktoré v tej asociácii sú. Takže to bol ten hlavný dôvod, aby sme mohli viac tlačiť a presadzovať záujmy, ktoré sme mali potrebu presadiť.

Podľa akého kľúča vyberáte ilustrátorov, ktorí sa stanú členmi asociácie?

Spočiatku to bolo veľmi živelné, no momentálne to funguje na základe kľúča silného výberu, keďže tých ľudí sa hlási viac a viac. Mantinely sme nastavili na základe kvality. Máme komisiu, ktorá rozhoduje o tom, že či ten alebo onen adept má schopnosti a kvality na to, aby bol medzi ilustrátormi. Máme pocit, že by to malo ísť momentálne viac po tej kvalite, keďže tých ilustrátorov je čoraz viac.

S koľkými členmi ste pred ôsmimi rokmi začínali a na akej hranici ste sa momentálne zastavili?

Na začiatku bolo sedem členov a momentálne sme na nejakých päťdesiatich s tým, že je tu dokonca fluktuácia. Niektorí starší členovia tam už nie sú alebo nie sú aktívni. Dôležité je aby tí, ktorí v asociácii sú, neboli len prezentovaní navonok, ale mali za sebou aj nejaké aktivity. Že to nie je "mŕtvy" výtvarník, ale je to ozaj človek, ktorý sa tým zapodieva. Lebo cieľ asociácie je, aby sprostredkovala prezentáciu ilustrátorov a nových talentov jednotlivým vydavateľstvám, ale nielen im. Aby ich prezentovala aj ľuďom, ktorí s ilustráciou môžu pracovať a mnohokrát o tom ani nevedia. Živým príkladom aj táto konferencia.

Tradíciu organizovania konferencií PIKTO ste založili v Piešťanoch. Na základe čoho sa vyberajú témy či prednášajúci?

Išlo o to, aby sme hľadali nejaké prepojenia a ďalšie možnosti v rámci globalizácie, ktorá je. Ilustrátor je väčšinou človek, ktorý funguje zatvorený vo svojom ateliéri. Obyčajne to funguje tak, že mu niekto zavolá a dostane prácu, na ktorej pracuje minimálne mesiac, aj dlhšie. Urobí napríklad nejaké ilustrácie do knihy. Tu sme si zrazu začali uvedomovať, že tých prepojení a toho, ako sa hýbe svet ohľadom tých jednotlivých žánrov, ako sa prepájajú jednotlivé odbory, je viac. Že môže byť veľmi veľa ciest, ako môžu ľudia spolupracovať. Nestačí byť v ulite a je potrebné z nej vyjsť. Uvedomili sme si, že aj mnoho iných výtvarníkov je v podobných ulitách a že tým veci nefungujú. Je veľmi dobré, aby si niektoré veci ľudia vyjasnili tvárou v tvár a našli možnosti, ako môžu spolupracovať.

Prvý ročník sa zamerával na knihu ako vizuálny celok, druhý na ilúzie ilustrátora. Aká bola téma konferencie PIKTO 14?

Tohtoročné PIKTO je zamerané na verejný priestor. Reflektuje situáciu na základe hodnotenia stavu a ukazuje ako sa môže ilustrátor realizovať. Verejný priestor je veľmi zanedbávaný a niečo tu chýba. Je tu dosť architektov, ktorí môžu k danej veci niečo povedať. Na druhej strane sú tu ilustrátori, ktorí majú pocit, že nie sú docenení a k tomu tiež majú čo povedať. To dokazuje, že prepojenie ľudí mnohých profesií môže k niečomu konkrétnemu dospieť.

Ponúkla téma priestor na diskusiu?

Tento rok som sa trochu obával. Nevedel som si predstaviť či to bude fungovať. V rámci toho verejného priestoru, aj ľudí, ktorých som doteraz ako ilustrátor nepoznal, sa mi to zdalo ako riziko.

Ale teraz vidím, že diskusia je pre mňa naozaj dobrá. Minulý rok to bolo veľmi búrlivé, predtým rok ešte búrlivejšie. Teraz je to zatiaľ také pokojné. Architekti sú veľmi pokojní ľudia (smiech - pozn. redakcie). No aj tak sa veľa dozvedám a mám pocit, že nám vedia dať dobré myšlienky, ako by sme mohli nájsť ďalšiu cestu uplatnenia ilustrátora ako takého. Predpokladám, že sa to ešte bude stupňovať.